

Z obsahu měsíčníku

- Mezinárodní konference v Bratislavě
- Potřebujeme v České republice státní poštu?
- Kdo je podle všeho Putinův největší vzor
- Důvody, proč volit stavovskou stranu

**Boj o výši odvodů OSVČ trvá už déle než třicetiletá válka. Vestfálský mír je ale v nedohlednu.
Otevřený dopis Strany soukromníků České republiky ministroví Jurečkovi vyústil v jednání přímo na MPSV dne 3. 5. 2023.**

Odpověď ministra Mariana Jurečky na otevřený dopis Strany soukromníků České republiky

Vážený pane Bajere, předsedo Strany soukromníků České republiky, vážený pane Linku, 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky, vážený pane Baránku, zakladateli a člene vedení Strany soukromníků České republiky,

děkuji za důvěru s níž jste se na mě obrátili ve věci zvýšení odvodů na sociální zabezpečení pro osoby samostatně výdělečně činné.

V současné době jsou na odborné úrovni diskutovány různé varianty na zvýšení odvodové povinnosti pro osoby samostatně výdělečně činné. Jsme si vědomi, že v případě zvýšení odvodové povinnosti pro osoby samostatně výdělečně činné, je žádoucí postupovat při zvýšení po menších částkách s tím, že zvýšení bude rozloženo v delším časovém období, nikoli odvodovou povinnost pro OSVČ zvýšit jednorázově.

Dovoluji si konstatovat, že z celkového počtu osob samostatně výdělečně činných, které mají povinnost platit pojistné na sociální zabezpečení, tak cca 60 % těchto osob platí pojistné v minimální výši. Proto důchody osob

samostatně výdělečně činných náleží k těm nejnižším, při platbě minimálních odvodů dosahují jen 60 % průměrného důchodu. Z tohoto důvodu je cílem přiměřené zvýšení jejich odvodové povinnosti a tím následně alespoň částečné přiblížení důchodu důchodům ostatních pojištěnců pro lepší zabezpečení živnostníků ve stáří.

Průměrný odvod sociálního pojištěnce na jednoho živnostníka odpovídá méně než 50 % průměrného odvodu za zaměstnance. Cílem diskutovaných návrhů není v žádném případě vyrovnat tyto úrovně, ale částečné odvody živnostníků posílit za účelem omezení jejich ohrožení chudobou ve stáří.

Potenciální úpravy jsou aktuálně předmětem koaličních diskusí, podle jejich výsledku bude úprava navržena.

Vážení pánové, věřím, že přijmete mé sdělení.

S pozdravem a přáním všeho dobrého

Marian Jurečka

Reakce na odpověď ministra Mariana Jurečky

Vážený pane místopředsedo vlády, děkujeme Vám za velmi rychlou odpověď na otevřený dopis Strany soukromníků České republiky. Jsme stavovská politická strana, jejíž členové a sympatizanti ve většině pocházejí z řad živnostníků, sedláků, podnikatelů a členů jejich rodin. Jsme strana, která je svou filozofií v pravém politickém spektru. I proto je nám vlastní zodpovědný postoj mj. ke snižování schodku státního rozpočtu.

Otázka zdanění OSVČ se jako bumerang vrací k diskusi už od zasedání federální tripartity v roce 1992. **Dát možnost začínajícím podnikatelům**

platit pojistné v minimální výši byl vnímán vládou, odbory i zástupci zaměstnavatelů jako pomoc k rozběhnutí rodícího se soukromnického stavu. Bez mj. tohoto opatření by v té době mnoho lidí nezačalo podnikat!!! Na stejném jednání federální tripartity bylo také řečeno, že **budoucí výpočty důchodů OSVČ budou podléhat „speciální legislativě“**. K tomu už bohužel nikdy nedošlo. Někteří naši členové byli v té době ve vedení federální i české Rady hospodářské a sociální dohody (tripartity). Od té doby vlády se, ať už levicové nebo pravicové, snaží srovnávat nesrovnatelné. **Zaměstnanci a OSVČ jsou nesrovnatelné kategorie.**

Živnostníci, nebo chcete-li OSVČ, zaměstnávají nezanedbatelnou část zaměstnanců. Za tyto zaměstnance platí sociální zabezpečení a nemocenské pojištění ve výši cca 35 %, tedy tzv. parařfiskál. Až zanechají činnosti či zkrachují, kdo toto bude prosím platit?

Dovolte nám připomínku. Po desetiletí v těchto diskusích opakujeme a vysvětlujeme, co je osobní spotřeba, vyměřovací základ, rozdíl příjmů a výdajů, parařfiskál cca 35 %, když se objeví snaha srovnávat OSVČ a zaměstnance.

Jde o to, že nyní se podrobuje 50 % rozdílu mezi příjmy a výdaji OSVČ jak sociálním, tak zdravotním pojištěním, protože se předpokládá, že polovinu rozdílu příjmů a výdajů (tj. hrubého zisku) použije OSVČ jako ekvivalent mzdy zaměstnance pro svoji osobní spotřebu. **A ta polovina se jmenuje vyměřovací základ.**

Druhá polovina se pojištění nepodrobuje (to pochopil už v roce 1992 i Václav Klaus, kdy to bylo tehdy pouze 35 %), protože tyto zdroje OSVČ používá pro financování investic (ty jsou nedaňovým výdajem, neboť se odepisují řadu let dle odpisových skupin). Dalším nedaňovým užitím těchto zdrojů jsou splátky jistiny úvěrů použitých pro rozvoj podnikání.

Vážený pane ministře,

jestliže stávající vládní garnitura hodlá podrobit sociálnímu a zdravotnímu pojištění i investice a splácení úvěrů OSVČ, tak je to největší ekonomický nesmysl a nespravedlnost za posledních 20 let. A ironií osudu je, že s tím přichází středopravicová vláda, kterou právě OSVČ podpořili v posledních parlamentních volbách.

Žádáme Vás tímto zdvořile o Vaše jednání se zástupci Strany soukromníků České republiky. Stále věříme, že náš zájem, aby Česká republika prosperovala je shodný se zájmem vlády České republiky.

S veškerou úctou

Petr Bajer, předseda Strany soukromníků České republiky

Ladislav Linek, 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky

Rudolf Baránek, zakladatel a člen vedení Strany soukromníků České republiky

Na vědomí:

Vážený pan Petr Fiala, předseda vlády České republiky

Problematika odvodových povinností OSVČ (sociální a zdravotní pojištění) a porovnání odvodových povinností zaměstnanců a OSVČ

■ **Ing. Jaromír Schubert podnikatel | prezident Unie středního stavu | poradce
předsedy vlády Petra Nečase za Stranu soukromníků České republiky 2010 až 2013**

Shrnutí by se daly do tří hesel:

- 1) Rozdílné výchozí podmínky u obou typů zajišťování příjmů (závislá práce x OSVČ).
- 2) OSVČ nemá zaměstnavatele, který by za ni odvedl tzv. parařfiskál tj. 34 % odvodů na sociální a zdravotní pojištění nad hrubou mzdou - hrubý zisk.
- 3) Celospolečenský konsenzus, že živnostník použije 50 % z hrubého zisku pro osobní spotřebu (ekvivalent mzdy zaměstnance - vyměřovací základ pro výpočet pojistných odvodů).

K prvnímu bodu, kterým jsou Rozdílné výchozí podmínky živnostníků a zaměstnanců, ať navrhovatelé sjednocení pojistných odvodů přesvědčí zaměstnance a jejich reprezentaci, tedy odbory, ať se vzdají, tak jako OSVČ

- právní ochrana zakotvené v Zákoníku práce jako např. výpovědní lhůty, odstupné, atd.
- placené čtyřtýdenní dovolené
- nemocenské za první tři týdny pracovní neschopnosti
- zastropování úhrady škody způsobené zaměstnavateli při výkonu zaměstnání ve výši 4,5násobku % mzdy (tedy ať ručí jako OSVČ celým svým majetkem za způsobené škody!!!)

Zdá se Vám to nereálné? Ano, zaměstnanci by na takové sjednocení výchozích podmínek obou typů zajišťování příjmů zcela jistě nepřistoupili. Navíc výměnou za to, že živnostníci budou státu na sociální pojištění a zdravotní pojištění na zdravotní pojištění odvádět to, co oni, tedy více než doposud! Takže je logické, že tyto nevýhody u živnostníků, jsou částečně kompenzovány výhodou, kterou je nižší úroveň pojistných odvodů.

To je ale pouze část zdůvodnění existujících rozdílů. Druhým důvodem je fakt, že na celkové výši odvodů na sociální a zdravotní pojištění, se zaměstnanci podílejí pouze zhruba jednou třetinou! Zbývající dvě třetiny hradí zaměstnavatel ve formě 34 % odvodu z hrubé mzdy zaměstnance (tzv. parařfiskál, nově též Daň z úhrnu mezd). Je to v podstatě daň státu za to, že podnikatel zaměstnává jeho občany. Právě zde dochází k největšímu zkreslování skutečné podstaty, pokud někdo tvrdí, že "zaměstnanci odvádějí více ve srovnání s živnostníky.."

Protože živnostník prostě nemá toho zaměstnavatele, který by za něj těch 34 % z hrubé mzdy - hrubého zisku pro osobní spotřebu, odváděl! Mohli bychom přijmout fikci, že zaměstnavatelem živnostníka je stát. Pak by těch 34 % měl uhradit stát a zároveň inkasovat, resp. přerozdělit do pojistných systémů. Ale nula by od nuly posla. Přitom je pravdou, že živnostníci za své zaměstnance 34 % z hrubých mezd odvádějí! Ale že by toto měli odvádět sami za sebe a trestat se za to, že zvolili svobodné podnikání, to už zavání holým nesmyslem.

Konečně třetí a nejdůležitější důvod je ten, že snahy po zvýšení pojistných odvodů pro živnostníky by porušily více než dvacet let trvající celospolečenský konsenzus přijatý v roce 1992 při spuštění daňové reformy. A to, že pojistným odvodům u živnostníků - OSVČ je podrobena jen ta část HRUBÉHO ZISKU (rozdíl příjmů a výdajů), použitá pro OSOBNÍ SPOTŘEBU! (ekvivalent hrubé mzdy zaměstnance) Tato část byla definována jako tzv. VYMĚŘOVACÍ ZÁKLAD pro výpočet pojistných a byla nastavena ve výši 35 % z hrubého zisku. ►

Za vlády ČSSD a premiérů Špidly a Grosse se tato hranice během tří let zvýšila z 35 % na 50 % hrubého zisku.

Má se tedy za to, že průměrný živnostník využije polovinu generovaného hrubého zisku na osobní spotřebu! To, že takto paušálně nastavená výše osobní spotřeby polovinou z hrubého zisku poškozuje velké množství živnostenských subjektů, je nezvratný fakt! Nemohou si totiž dovolit spotřebovat tak vysoký podíl hrubého zisku, protože by zásadním způsobem znemožnili další rozvoj a např. investice do podnikání, ale i splácení jistiny poskytnutých úvěrů a jiné tzv. nedaňové výdaje.

Proto jim nezbyvá, než se podrobit individuálně nespravedlivému nastavení výše vyměřovacího základu a odvádět tzv. Sociální a Zdravotní daň z vyšší části vytvořeného hrubého zisku, než skutečně použili pro svoji osobní spotřebu.

Toto je druhá strana celospolečenského konsenzu, kterou živnostenské podnikání trpělivě, ač nerado snáší a dodržuje. Podstatné je ještě dodat, že od roku 2007, kdy tzv. Maximální vyměřovací základ, který činil 486 tis. Kč vzrostl v době ekonomické krize na 1 242 tis. Kč pro rok 2013, tedy narostl na 256 %. I takto se dá chápat podpora živnostenského podnikání v ČR. Tomu odpovídá

i drastický propad ČR na žebříčku srovnání konkurenceschopnosti světových ekonomik.

Ještě zbývá zdůvodnit, proč "jen 50% hrubého zisku" se použije jako Vyměřovací základ pro výpočet pojistných! To proto, že hlavní část hrubého zisku OSVČ - živnostníka tvoří tzv. Nedaňové výdaje (rozuměj daňové neuznatelné, nesnižující jako náklad Daňový základ), jedná se např. o splátky jistiny poskytnutých úvěrů pro rozvoj podnikání, dále investice, neboť odpisy, které jsou nákladem, tvoří jen zlomek ceny (dle délky doby odepisování) z její celkové hodnoty! Všechny tyto a další výdaje jsou podrobeny Daní z příjmu, ale protože nejsou prokazatelně použity pro Osobní spotřebu, NEJSOU ANI NEMOHOU být podrobeny pojistným odvodům!

Volání po zvýšení pojistných odvodů živnostníků proto postrádá elementární ekonomické znalosti a souvislosti a v podstatě je vyjádřením TRIDNÍ NENÁVISTI vůči skupině občanů - živnostníků, kteří nestojí s nataženou rukou vůči státu, ale rozhodli se zodpovědně a samostatně postarat o svoji existenci, svoje rodiny a možná se poněkud odlišují a tím i vydělují od hlavního proudu!

Proti všem

■ **Ing. Ladislav Linek živnostník | ekonom | 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky**

Než se začnu věnovat komentáři k událostem doma a částečně i ve světě, dovolte mi, aby vysvětlil titul, který je totožný s románem Aloise Jiráska.

Ze sledování kroků naší politické scény a jejích představitelů je zřejmé, jak těžké pro nás bude hledat spojení do voleb a nedopustit se chyb z minulosti. S jistou politickou cháskou snad už nikdy nebudeme mít nic společného. Bohužel ti druzí ukazují, že jim svoboda, zejména drobného podnikání, vůbec neleží na srdci. Přehlížejí nás, a ještě chtějí zhoršit ekonomické podmínky těch, kteří se starají sami o sebe, své rodiny a zaměstnance, a nikdy neviděli ani korunu dotací nebo jiných finančních prebend. Někomu se možná zdá, že drobní živnostníci málo platí. Ale ať se dotýčný také podívá, kolik čerpají.

Tak a teď k jednotlivým událostem. Tak nejprve, jak je u mne zvykem, stav státního rozpočtu. Deficit státního rozpočtu činil ke konci března 2023 166,2 mld. Kč a je historicky největším schodkem za I. Q v ČR. Příčinou je bezesporu také hospodaření předchozích vlád. Ačkoli je stav našich financí neutěšený, tak se zatím naše země nevydává „řeckou cestou“. Máme totiž stále méně, než poloviční veřejné zadlužení v poměru k HDP než odpovídá průměru zemí eurozóny. Je tedy třeba hledat a rychle najít cestu k jejich řešení, i když budou pro někoho bolavá. V letošním roce máme naplánovaný schodek ve výši 295 mld. Kč, takže už nyní máme vyčerpáno 56 %. Vezmu tedy nápravná opatření dle důležitosti, alespoň podle mne.

1. Počet státních zaměstnanců se oproti loňsku a všem předvolebním slibům zvýšil o 10 177 osob a poprvé v naší historii atakuje hranici 500 000. Tento nárůst je druhý nejvyšší od roku 2017 a převyšuje i tolik kritizované nárůsty Babišovy vlády.

Pokud by se jejich úroveň (tedy počet státních zaměstnanců) snížila třeba na úroveň roku 2016, tak jen na hrubých mzdách by se ušetřilo 31,5 mld. Kč, neboť průměrný plat státních zaměstnanců činí 42 403 Kč měsíčně.

Pokud ale zahrneme další náklady, které se přičítají zaměstnavateli (SZ, ZP atd.), vyšplhá se náklad na jednoho zaměstnance na bezmála 70 000 Kč měsíčně. A to vše bez 13. platů, které nejsou ve státním sektoru malé, příplatků za přesčasy, víkendové směny, noční, příspěvky na důchodové pojištění atd.

Snížením počtu státních zaměstnanců na úroveň roku 2016 by státní rozpočet ušetřil minimálně 50 mld. Kč. A navíc myslím, že už v roce 2016 jsme psali, že je státních zaměstnanců moc.

Páni poslanci a senátoři by měli začít šetřit u sebe. Tak jako každý musí začít šetřit sám u sebe.

2. Dotace, moje oblíbené téma. Sypání peněz do soukromých kasiček, z velké části různým „dotačním podnikatelům“, kteří se v problematice orientují a mají kamarádky na správných místech a zveselila si žijí na úkor celé společnosti. Dotace pokrývají

tržní soutěž a deformují přirozené podnikatelské prostředí. V konečném důsledku přispívají i k růstu veřejného zadlužení. Značné pročištění a zeshňlení dotačních programů je nezbytně nutné, jak konečně říká i kritika z NKÚ. Dochází k „čerpání pro čerpání“.

Problém s dotacemi ale samozřejmě začíná na úrovni EU. Řada dotací z EF se spolufinancuje z českých veřejných rozpočtů. Mezi politiky panuje názor, že čím více se „europeněz“ vyčerpá, tím lépe, aniž by se posuzoval podíl našich peněz na přínosnost, která bývá často nicotná.

3. Dalším bodem, který zůstává ve hře, je znovuzavedení superhrubé mzdy, která je nástrojem, který, jak jsem vždycky psal, sám o sobě za nic nemůže. Naopak jasně ukazuje náklady (nebo většinu nákladů) zaměstnavatele na zaměstnance. A je jen na zákonodárcích, jaké procento odvodu stanoví. Tzv. pod čarou.

Podle poslední informace chce pravcový ministr financí Stanjura zvýšit DPH u točeného piva, vodného a stočného na 21 %. O SLIBOVANÝCH ÚSPORÁCH ANI SLOVO.

Posuňme se dále.

Arogance a drzost ekoteroristů se celosvětově zvyšuje a využívají toho i místní „aktivisté“. Příklady ze světa. ►

Šílenci vesměs ještě z cizích zemí, kteří už snad ani nevědí, co chtějí, se přilepují k uměleckým dílům v galeriích nebo nalévají černou barvu do starobylé fontány. Popřípadě na vládní úrovni (Holandsko) chtějí vyvraždit všechny krávy nebo zrušit veškeré plynové vytápění a atomové elektrárny jako v Německu a nahradit toto vytápění z 65 % z obnovitelných zdrojů.

Z Prahy následující odstrašující příklad. Někdy i třikrát týdně se vydá parta cca 20 šílenců s cedulemi za 30 km rychlost jízdy po dálnici centrem Prahy. Brzdí tak provoz, sanitky, hasiče, policisty. Prostě všechny, pro které je čas veličinou. Přesto, že je jasné, že toto snížení rychlosti nic nepřinese ani z hlediska ekologického, nedají pokoj, a ještě si berou za rukojmí tisíce občanů Prahy i jejích návštěvníků.

Co je však do nebe volající, je to, že tento pochod je povolen magistrátem, a tak si kráčí volně za doprovodu policistů. Tito nebezpeční šílenci pak ovšem mají leckde zastoupení v obecních zastupitelstvech a propagují Prahu bez parkovacích míst, bez aut jen s koloběžkami a bicykly. Co si o tom jako člen dopravní komise na Praze 3 sám vím. Když jsem

na internetu do diskuse napsal, že každý by zasloužil pár facek včetně těch, co to povolují, dostal jsem ban (zákaz diskutovat) na 2 dny.

No, aby to nevyznělo, že jsem jen proti tomu zelenému šílenství, zmíním se ve zkratce o cause bývalého olympionika Davida Svobody. Trochu se zapomíná na to, že je důstojníkem Armády České republiky, a ne křikloun z Václaváku. Ta je členem NATO. A proto se musí vyjadřovat v těchto mantinelech. Jak by asi dopadl ruský důstojník, který by se vyjádřil, že Rusko je spíše agresorem, a kdoví, jak to všechno je. No, nikdo už by ho nikdy neviděl. Ale platí to i pro ostatní armády. Prostě svoboda „vocať pocať“. To si asi kritici ministryně obrany (ať je, jaká chce) neuvědomují nebo ve své náklonosti k Rusku uvědomovat nechtějí.

A ještě douška o dnešní době. Zástupce pravé pravice se objímá s ultralevičákem, komunisté nenávidí Petra Pavla, protože komunistou byl. Dnes je podle všeho myšlenkově někde jinde. Ale Babiš nebo Skála by jim nevadili, protože ti v sobě komunismus mají pořád. Stejně jako spousta lidí, kteří ani v komunistické straně nikdy nebyli. To jsou paradoxy.

Mezinárodní konference v Bratislavě 13. a 14. února 2024

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky | člen vedení strany
| člen přípravného výboru konference

33 let od založení federální, české a slovenské Rady hospodářské a sociální dohody (tripartity)

33 let od zahájení hospodářského a sociálního dialogu mezi vládou, odbory a zaměstnavateli

Původní záměr organizátorů byl uspořádat konferenci v letošním říjnu. Změnu termínu jsme museli provést z důvodu předčasných parlamentních voleb na Slovensku koncem září 2023. Věříme, že začátkem roku 2024 už bude mít Slovensko novou vládu a její ministři se konference zúčastní.

28. srpna 2023 to bude 33 let od prvního jednání Rady hospodářské a sociální dohody ČSFR (tripartity). V přímé návaznosti na vznik federální tripartity vznikly i Rady hospodářské a sociální dohody České republiky a Slovenské republiky. Cílem konference bude ústy spoluzakladatelů důrazně připomenout klíčovou roli federální, české a slovenské tripartity v prvních letech

po listopadu 1989 a také upozornit současné i budoucí vlády obou zemí, jaké může mít následky jejich dlouhodobé ignorování plnohodnotného hospodářského a sociálního dialogu na tripartitní platformě.

Přípravný výbor konference má zatím 39 členů, z nichž je 8 emeritních ministrů vlád ČSFR, ČR a SR, představitelů odborů a zaměstnavatelů minulé i současné doby, emeritní představitelé Národní banky a Národní rady a osobnosti z akademické sféry. Je to velká síla zkušeností a přehledu. Tripartitní model byl ověřen v opravdu složité době. Udržel soci-

ální smír a výrazně pomohl k „nastartování“ zásadních hospodářských a sociálních změn. Základem bylo to, že veškeré důležité návrhy změn projednávala tripartita před jednáním vlády!

Základním problémem dneška v obou republikách je to, že vlády své záměry do poslední chvíle tají, a neprojednávají je se sociálními partnery před zveřejněním. Tento způsob prudce zvyšuje sociální napětí ve společnosti. Změna výše valorizace důchodů, zmatečné rušení poboček České pošty, připravované zvýšení daní, rušení 77 poboček finančních úřadů atd. atd. To je živná půda pro mystifikaci veřejnosti od těch, kteří toto mají ve svém politickém plánu.

Jednání vlády také vzbuzuje podezření, že jednotliví ministři se bojí jednání s odborníky odborů a zaměstnavatelů.

Snahou organizátorů konference je domluvit „patronát“ nad konferencí s paní Zuzanou Čaputovou, prezidentkou Slovenské republiky a s panem Petrem Pavlem, nově zvoleným prezidentem České republiky.

Slovenští kolegové předběžný příslib z Bratislavského hradu už mají. Z české strany v minulých dnech odešlo pozvání prezidentovi České republiky a předsedovi vlády České republiky panu Petru Fialovi. Dále budou pozváni představitelé významných politických stran obou republik, představitelé akademické sféry, novináři zabývající se výše uvedenou problematikou a další hosté.

Jsme přesvědčeni, že Rady hospodářské a sociální dohody mohou opět hrát velmi důležitou roli v udržení sociálního smíru a v hospodářském rozvoji obou republik. Ověřeno životem. Garantujeme, že naším cílem není podněcovat nějaké protivládní nálady. Cílem je pomoci v těžké a nebezpečné době.

Potřebujeme v České republice státní poštu?

■ **RNDr. Otto Jarolímek, CSc.** Podnikatel | vysokoškolský pedagog | zastupitel města Turnov | člen vedení Strany soukromníků ČR | místopředseda její Energetické sekce

V současné době zajišťuje v naší republice poštovní služby státní podnik Česká pošta. Tato právní forma naznačuje, že by mělo jít o instituci ziskovou nebo alespoň samoфинанcovatelnou, tj. takovou, která si na svůj provoz vydělá a nemusí být dotována ze státního rozpočtu. Opak je však pravdou, hospodaření České pošty, s. p. vykazuje již po několik let obrovskou ztrátu.

Je nutno uznat, že rozsah poštovních služeb se proti minulým desetiletím výrazně zmenšil. S rozvojem digitálních technologií se staly historii telegramy či veřejné telefonní stanice. Poště zůstal monopol na doručování listovních zásilek. Doručuje i balíky a finanční hotovosti, u těchto činností však již monopol ztratila a musí zde čelit konkurenci privátních firem. Tato skutečnost však sama o sobě ještě neznamená, že Česká pošta, s. p. musí být ztrátová, neboť například mnohé společnosti zabývající se doručováním balíků dokáží hospodařit se slušným ziskem. Ztrátovost státní pošty ale podporuje otrěpané klišé pseudoliberalních ekonomů tvrdících, že stát i nižší samosprávné celky neumějí podnikat a tudíž by tuto činnost neměly provádět. Nejsem příznivcem takto zjednodušených paušalizací, i když mají v mnoha případech pravdu. Problém je spíše ve špatné personální politice státu, o čemž svědčí i křečovitě návrhy úsporných opatření, které vedení státního podniku postupně předkládá. Ta jsou obvykle velmi nepopulární, ale zároveň i nesmyslná až kontraproduktivní (viz aktuální rušení několika set poštovních poboček). Nehodlám zde tuto „politiku úspor“ nijak detailně rozebírat, je však zřejmé, že nahrazování malých poboček s jednou úřednicí, která zvládla vše od vedení této pobočky až po pěší roznášku zásilek, centralizovaným rozvozem pomocí velmi neefektivního provozu osobních automobilů tou správnou cestou asi nebude.

Privatizace

Hledáme-li jinou formu organizace poštovních služeb, přijdou schematictí pseudoliberalní ekonomové s jednoduchým prvoplánovým řešením. Zrušit i zbývající státní monopol a veškeré poštovní služby privatizovat. Problémem však je, že pošta zajišťuje doručování úřední písemné komunikace se státními (i krajskými a komunálními) institucemi, a to by asi v rukou privátního subjektu být nemělo. Totéž platí i o transferu finančních hotovostí od těchto orgánů k občanům a na-

opak (především jde o výplaty důchodů). Progresivisté mají i zde jednoduché recepty. Všichni budeme mít bankovní účty a výše zmiňované finanční transfery se budou provádět výhradně bezhotovostně (viz nedávný návrh progresivistického ministra vnitra V. Rakušana týkající se právě výplaty důchodů). Zároveň si všichni zřídíme datové schránky a veškerý styk s úřady bude probíhat výhradně v elektronické podobě. Povinné zřizování datových schránek u živnostníků jsem podrobil zásadní kritice již v minulém čísle Soukromníka. Zde bychom zašli ještě mnohem dále. Uvědomme si však, že jakékoli povinné (!) zavádění datových schránek stejně tak jako likvidace hotovostních finančních transakcí a vynucování bezhotovostních plateb jsou drobnými krůčky na cestě do digitálního otroctví.

Poštovní úřady a komunální samospráva

V první části tohoto příspěvku jsme došli k závěru, že forma státního podniku je pro zajištění poštovních služeb neefektivní a pokrytecká. Ve druhé části jsme si však na otázku položenou v názvu tohoto článku odpověděli víceméně kladně. Existuje tedy nějaké jiné řešení daného problému? Jsem přesvědčen, že ano. Přestaňme předstírat existenci nějakého potenciálně ziskového státního podniku zabývajícího se poštovními službami a zřídme poštovní úřady, které si sice na svůj

provoz z velké části vydělají placenými službami (zůstanou přibližně v současném rozsahu), zároveň však budou v případě potřeby dofinancovány (a tudíž i finančně kontrolovány) z veřejných rozpočtů. Nejdůležitější však je, aby toto dofinancování a zároveň s ním i materiální a personální řízení těchto úřadů přešlo postupně z rukou státu na samosprávy jednotlivých měst a obcí, které nejlépe vědí, kde a v jakém rozsahu poštovní služby potřebují. Jakýsi publicista se nedávno v souvislosti s plánovanými úspornými opatřeními zděsil myšlenky, že by do organizace poštovních služeb mohli zasahovat komunální politici. Zásadně se mylí, neboť právě oni by ji měli řídit. K dosažení tohoto cíle je však nutno vykonat dva předběžné kroky. Za prvé je nutno upravit ve prospěch obcí rozpočtové určení daní (např. celý výnos daně z příjmu fyzických osob do rozpočtu příslušné obce) a za druhé je nutno „kousnout do velmi kyselého jablka“, kterým je redukce počtu samosprávných obcí. Česká republika je rekordmanem ve fragmentaci obecní samosprávy, která nemá obdobu ani na západ ani na východ od našich hranic. Musíme si přiznat, že koncepce „střediskových obcí“, s níž přišla v osmdesátých letech komunistická vláda, nebyla úplnou pitomostí a že některé naše současné obce jsou správně a ekonomicky neživotaschopné. S lehkou nadsázkou lze říci, že právo na samostatnou existenci má obec, v níž může trvale fungovat pošta, kostel a hospoda.

Kdo je podle všeho největší Putinův vzor?

■ **Jitka Linková** vedoucí Republikové kanceláře strany

To, co dále napíšu, se mnohým nebude líbit. Někdo si třeba řekne, že jsem se zbláznila. Někdo se třeba zamyslí, jestli na tom není trochu pravdy. ►

Podle toho, jak se Putin a Ruská federace chová, je pro ně největším vzorem hitlerovské Německo.

V čele obou států stojí/stál zakomplexovaný jedinec. Jeho ego to ovšem nevedí/nevadilo. Hitler tak rozpoutal do dnešních dnů největší válečný konflikt v dějinách lidstva. Putin to zatím zkouší mj. na Ukrajinu. Obě země využívají/využívaly neskutečnou propagandu, hromadu lží, unášení dětí k převýchově, krádeže soukromého majetku i státních uměleckých sbírek, velkou brutalitu vůči „nepřátelům“. Postupují stylem ať to stojí, co chce. V naprosté aroganci k počtu padlých vlastních vojáků však Rusko vždy vítězilo a je tomu tak i dnes. Putin se navíc nejspíš pere i s komplexem napoleonským.

V poslední době často přemýšlím, proč tomu tak je. Mnozí umělci často krát hovořili o hluboké, rozervané ruské duši, která se zrcadlí v dílech největších ruských umělců. Já mám však pocit, že ruská duše není ani tak rozervaná, jako těžce poškozená. Jinak si totiž nedokážu vysvětlit, že opět jdou ruští muži jako ovce na porážku. Stále a stále dokola Rusko obíhá v kruhu. Nádech – vyhlídka na svobodný a demokratický stát, výdech – návrat k diktátorskému státu. Zatím nikdy se tento kruh nepodařilo protrhnout. I to asi něco značí.

A co už vůbec nechápu, jsou Češi, kteří i dnes Rusko obhajují. Nebo ještě hůře k němu vzhlížejí. Dobře, mladí, kteří „socík“ nezažili, mohou být poblouznění levicovými ideály. Ale lidé, kteří ho ještě v plné parádě zažili, asi trpí ztrátou paměti. Dobře, mohou mezi nimi být kovaní komunisté,

kteří této otřesné ideologii, i po celé její krvavé historii, věří. Pak nezbyvá použít argument mého tchána, který v těchto situacích říkal: „Zkus si tu situaci otočit.“ Takže, pokud by nás, hypoteticky, napadlo třeba Rakousko, zabíjelo naše vojáky i civilisty, zabíralo naše území, ničilo by, na co by přišlo, také by se tady našli lidé, kteří by ho obhajovali? Či k němu dokonce vzhlíželi? Myslím si, že by tomu tak nebylo.

Dále mi nejsou jasné duševní pochody lidí z poslední demonstrace na Václaváku. Tentokrát to oficiálně bylo proti bídě. Určitě nějaké procento lidí v bídě žije. Je otázkou, jestli proti tomu něco dělají i oni sami. Demonstranti vedení představiteli hnutí PRO nakonec začali obhajovat Rusko a z té bídě obvinili českou vládu. Mezi námi, nynější vláda přišla k veslu v nejhorší době od roku 1989. A pěkně se v tom plácá. Což mě mrzí, myslela jsem, že budou připraveni lépe. Demonstrující ale nějak nedochází, že k výraznému zhoršení nejen hospodářské situace přispělo právě oslavené Rusko, když napadlo svrchovanou Ukrajinu. Kdyby tomu tak nebylo, energetická krize by nebyla tak hluboká, nemuseli bychom se postarat o statisíce válečných uprchlíků a posílat vojenskou a humanitární pomoc bránící se Ukrajině. To všechno něco stojí. A za tento postoj jsem na naši vládu opravdu hrdá. Taky bychom byli rádi za takovou pomoc, kdybychom byli v „kūži“ Ukrajiny!

No tak si holt utáhneme opasky a zkusíme to, jako vždy, nějak přežít. Doufám, že to bude opět s naším pověstným humorem!

Jitka Linková

Rudolf Baránek odpovídá na otázky Parlamentních listů

Máme zastoupení ve všech krajích a informace o ukončování podnikání ve velkém jsou hrozná. A končí i lidé, kteří podnikali 10, 20 i 30 let. To je neodpuštělné.“ I to říká v rozhovoru pro Parlamentní listy Rudolf Baránek.

Vláda avizovala, že následujících osmnáct měsíců, ve kterých nejsou žádné volby, je ideálním „oknem“ na provedení nepopulárních reforem. Co zatím říkáte na nápady, které z vlády vypadávají?

Předesílám, že Strana soukromníků České republiky je pravicová stavovská strana. Při nástupu Fialovy vlády jsme si řekli, že do vlády nebudeme za každou cenu „kopat“. To jsme dodrželi. Také jsme si řekli, že požádáme předsedu vlády o schůzku a nabídneme naše odborníky do různých komisí, které připravují pro ministerstva materiály pro změny. Na odpověď čekáme dodnes. Nejsme ale sami. Onehdy bývalý primátor Prahy a dnešní předseda Komory architektů pan Jan Kasl v České rozhlase řekl, že na schůzku s předsedou vlády čekal 8 měsíců. Předseda odborů pan Josef Středula mi řekl, že to, že vláda sníží slíbenou valorizaci důchodů, se dozvěděl z tisku. Ze všech stran se unisono ozývá, že dnešní vláda České republiky si vytvořila určité poradenské sbory a jinak nekomunikuje. Vše si řeší ve vlastní tlupek. Výjimkou je celkem rychlá odpověď místopředsedy vlády Mariana Jurečky na náš otevřený dopis ohledně uvažovaného zvýšení pojistných odvodů OSVČ až na úroveň zaměstnanců. Nevím, kdo z jeho „odborníků“ mu odpověď chystal. Ti lidé odpovědi potvrdili, že jsou odborně mimo mísu. Podepsal to ale pan ministr. Doufám, že si řádně přečte naši odpověď na jeho odpověď a zamyslí se, dokud je čas.

Máme velké obavy, co bude z vlády obecně předloženo. Zatím jsou to až na výjimky dohady z uniklých informací. Mezivolební čas nebyl využit.

Od počátku vlády byly pochybnosti o kompetenci ministra financí Zbyňka Stanjury. Co na jeho působení zatím říkáte?

V roce 2017 ODS a Strana soukromníků České republiky šly společně do parlamentních voleb. Zbyněk Stanjura vedl společnou programovou komisi, které

jsem byl členem. Byli jsme spolu na kávě u Schnellů. Zeptal jsem se ho, které místo bude chtít ve vládě, pokud ve volbách uspějeme. Bez váhání řekl ministra financí. Byl jsem překvapen. Čekal jsem, že bude chtít ministra dopravy. Za 5 let se jeho sen splnil. Pan ministr je zatím tajemný jak hrad v Karpatech. Tedy hodnotit jeho kompetenci je předčasně. Už to ale nebude dlouho trvat a musí se ukázat. Uvidíme, jestli se nám rodí nový Rašín, anebo po odchodu z funkce upadne v zapomnění. A to, pokud bude mít štěstí.

Druhou výraznou postavou v ekonomických otázkách je ministr práce Marian Jurečka. Tomu jste jako Soukromníci nedávno psali, což vedlo k oboustranné výživné korespondenci. Šlo o zvyšování odvodů OSVČ. Proč jste se rozhodli se v této věci takto aktivně ozvat?

Výše odvodů OSVČ byla vždy klíčová pro rozhodnutí lidí, jestli vůbec najdou odvahu začít podnikat. K tomu ještě dohoda s ministrem práce a sociálních věcí ČR ve vládě Petra Pitharta Milanem Horálkem o udržení tzv.

švarcsystému, a to i přes velký odpor Václava Klause, tehdejšího federálního ministra financí. Prosazení a udržení těchto dvou záležitostí bylo v r. 1991 a 1992 klíčové pro rozběhnutí soukromého podnikání. K tomu samozřejmě probíhaly za naší výrazné účasti zásadní procesy jako malá a velká privatizace, restituce, navracení půdy, odsunutí zahájení kupónové privatizace a stovky nových zákonů a vyhlášek. Petr Pithart, Jan Vrba, Milan Horálek, Jan Stráský a Tomáš Ježek ve vládě České republiky a Václav Valeš ve federální vládě si nechali vysvětlit naše argumenty a podpořili je. Politicky se naše dohody „prohraly“ federální a českou tripartitou, ve kterých mělo Sdružení československých podnikatelů své zastoupení. Takže ve věci výše odvodů OSVČ jsme aktivní více jak 30 let. Problém je v tom, že téměř žádná nová vláda se nezajímá o to, co a proč bylo dohodnuto před nimi. Mnohé věci se proto stále vrací jako bumerang. Vše je už proto delší než třicetiletá válka a vestfálský mír není na dohled.

Ministr Jurečka vám napsal, že „cílem přiměřeného zvýšení jejich odvodové povinnosti a tím následně alespoň částečné přiblížení důchodu důchodům ostatních pojištěnců pro lepší zabezpečení živnostníků ve stáří“. Nejde živnostníkům právě o to, aby jim nikdo neradil, jaké zabezpečení je pro ně „lepší“, ale nechal je na pokoji?

Dlouhodobě stabilní podmínky jsou pro každého podnikajícího klíčové. A je jedno, jestli se jedná o OSVČ, sedláka, malého, středního či velkého podnikatele. Problémem je to, že se téměř každá nová vláda chová, jako by před ní nic nebylo. Jsem přesvědčen, že mnoho nových členů vlády vůbec neví, co všechno bylo dohodnuto v jejich resortu před jejich nástupem.

V následné reakci jste ministři připomínali konsensus uzavřený už v roce 1992, tehdy prý za aktivní účasti podnikatelské reprezentace, i vás osobně. Můžete prosím přiblížit, o co šlo a jak je tento konsensus nyní vládou zpochybňován?

Touto otázkou jste šel do živého. Musím proto na úvod své odpovědi připomenout atmosféru let 1990, 1991 a 1992. Začínající podnikatelé měli různé osudy. Malá část už podnikala dle usnesení Adamcovy komunistické vlády č. 1/1988 a č. 2/1988. Bolševikovi se hrotily mj. služby, a tak trochu povolil. Po 17. listopadu od 1. 5. 1990 na základě vyhlášky č. 105 začaly podnikat desetitisíce našich spoluobčanů. Mnozí z důvodu návazání na rodinné tradice. Ale množství lidí proto, že jim zanikla „jejich fabrika“ našim tlakem na restituce a privatizaci. Měli pouze dvě možnosti. Jít na pracák nebo začít podnikat. Pro jejich odvahu se rozhodnout byly klíčové, v ten moment, odvody a švarcsystém. Mnoho z těchto lidí nemělo žádnou živnostenskou, sedláckou nebo podnikatelskou tradici v rodině. Po generace byli dělnického původu a dnes jsou mnozí z nich úspěšní podnikatelé prospěšní pro Českou republiku a své spoluobčany.

A vzhledem k tomu, že ve čtyřicetiletém vedení Sdružení československých podnikatelů, které už v roce 1991 mělo 200 000 členů, seděli lidé ze všech společenských vrstev té doby, vždy jsme měli naše argumenty ze života. Žádná teorie. Václav Valeš, Petr Pithart a další to velmi rychle poznali a naše návrhy měly v té době velkou váhu a jejich podporu.

Někdy v roce 1991 zástupce odborů ve federální tripartitě oznámil, že mají spočítané, že pokud budou mít OSVČ tak malé odvody, jejich důchody v budoucnu budou hanebně nízké. Pan odborář to neřekl proto, že by miloval soukromníky, ale proto, aby nám odvody zvedli. V ten moment Václav Valeš řekl, že je nutné neumrtvit rozběh soukromníků a je nutné připravit pro výpočet jejich důchodů „speciální legislativu“ a byl klid. Lidé kolem Valeše, Pitharta, Vrby a dalších v létě 1992 prohráli volby, nastoupil Václav Klaus a bylo zameteno.

Ve federální tripartitě jsem od roku 1990 do 31. 12. 1992 byl stejně jako v české tripartitě od 1. 1. 1993 do 30. 6. 1996 určitý čas i místopředsedou, takže vím, o čem mluvím. Po nástupu Václava Klause výše uvedené už nikdy nebylo nastoleno. Stejně jako mnoho jiných záležitostí.

Podrobnosti znám pouze do 30. 6. 1996. Snahou Václava Klause bylo vliv tripartity omezit na minimum. Šest měsíců po jeho nástupu se jenom diskutovalo, že už nebude Rada hospodářské a sociální dohody ČR, ale jenom Rada sociální dohody ČR a na hospodářství on má ekonomickou radu ministrů. Nikdy se mu to nepodařilo, ale činnost tripartity paralyzoval.

Argument, že „zaměstnanci jsou soumaři penzijního systému“ a živnostníci se v něm jen vezou zaznívá celkem pravidelně. Proč se podle vás stále nedaří značné části veřejnosti vysvětlit, že živnostník je v úplně jiné pozici?

A už se to asi ani nepodaří. Čtyřicet let komunismu zanechalo v myšlení mnohých spoluobčanů hlubokou brázdou. Reakce některých se nebojím nazvat vyvoláváním třídního boje.

Naší chybou je, že zatím nemáme zastoupení politicky organizovaných soukromníků v parlamentu. Vše by se lépe vysvětlovalo veřejnosti. Snad se nám to v příštích parlamentních volbách podaří. Ted' je to boj o přežití soukromnického stavu.

Máte statistiky, jak na soukromníky dopadají současné problémy české ekonomiky, zejména tedy inflace?

Statistiky, které má vláda a parlament, nemáme. Ale máme zastoupení ve všech krajích a informace o ukončování podnikání ve velkém jsou hrozné. A končí i lidé, kteří podnikali 10, 20 i 30 let. To je neodpuštělné.

Další věcí, kterou jste kritizovali, byla „debilita povinného zřizování datových schránek“. Skutečně je doloženo, že desetitisíce živnostníků kvůli tomu svou živnost ruší. Snažily se podnikatelské organizace tuto věc nějakým způsobem zvrátit?

Určitě jste si všiml, že jsem řekl debilita povinného zřizování datových schránek, a ne debilní datové schránky. Vadí nám ta zbytečná povinnost, která opravdu vede k ukončení podnikání hlavně starších lidí. A také to, že číňanější lidé se širším záběrem mají i 5 datových schránek. To ukazuje, že naše státní správa a její „odborníci“ z nás dělají rozvojovou zemi bez úrovně. A ještě to prodávají jako pokrok. Jaký ministr, takový pořízení.

Varujete, že „podnikatelé jsou vháněni do politické náruče, která rozhodně není pravicová“. Skutečně se obáváte, že by čeští podnikatelé mohli začít masově volit hnutí ANO, SPD nebo nějaká hnutí, která označujete premiér Fiala souborně jako „populisty a extremisty“?

Zklamání drobných, malých a středních soukromníků z dosavadního působení Fialovy vlády je značné. Uvědomme si, v čem soukromníci 3 roky žijí. Covid, válka na Ukrajině a z ní vycházející drsné zdražení všeho, velké narušení tzv. dodavatelsko-odběratelských vztahů, místy nedostatek materiálu potřebného pro výrobu a obchod, tlak na zvyšování mezd atd. atd. Do toho v čele země vládá Babiše a teď Fialy. Zmatek a často do očí bijící nemohoucnost vládních představitelů. V lidech, a nejen podnikajících, začíná převažovat přesvědčení, že současná vládní garnitura nemá na to, aby zemi vyvedla z krize. Když podnikáte, tak máte strach ráno vstát. Obrovská nejistota. Společnost včetně podnikajících se začíná radikalizovat. A to je velice příznivé politické klima pro různé, mnohdy poblouzněné mesiáše. Strana soukromníků České republiky si udrží svoji rozumnou pravicovost a bude se snažit, aby se co nejvíce soukromníků a členů jejich rodin přidalo ke své stavovské straně. A přibývá nás.

Jak očekáváte, že politickou atmosféru v zemi změní nástup nového prezidenta Petra Pavla?

K hodnocení pana prezidenta jsem zatím velmi zdrženlivý. Vyrůstal v komunistické rodině velitele pohraničnicků, byl komunista, předseda nějaké buňky. Kdyby nebyl převrat, asi byl by agentem vojenské rozvědky. To je alespoň pro mne silné kafe. Zvolením dostal šanci napravit hříchy „mládí“. Uvidíme.

Pár dnů po inauguraci udělal ale obrovskou chybu tím, že podepsal zákon o snížení valorizace důchodů. Tím nenávratně ztratil šanci být prezidentem „pro všechny“. A to za těch cca 20 miliard Kč nestálo. Každá vláda včetně této prošťustruje čím dál více peněz a ani to nevíme. Měl tvrdě požadovat rychlou důchodovou reformu a tvářit se, že to hlídá. Zatím je ve svém vystupování vojensky strohý, což je i dobře. Doufejme ale, že neprosadí povinnou rozcvičku národa před snídaní. Je to voják.

Vláda vysvětluje většinu nepříjemných opatření i válkou na Ukrajině. Není sporu, že této zemi je třeba pomoci, ale nemáte pocit, že vláda to občas zneužívá jako výmluvu i u věcí, které mají zcela jinou příčinu? A nemůže se jí tento způsob komunikace vymstít?

Já osobně s pomocí Ukrajiny plně souhlasím. Bojují statečně o život ve své zemi. Jak mne učil děda a otec, nejhorší na světě je Rus a komunismus. Tlak na to znechutit co největšímu procentu lidí názor na válku na Ukrajině sílí. Vyjádření našich představitelů jsou často alibistická a nemotorná. Toto citlivé téma je nutné komunikovat s národem naprosto otevřeně a srozumitelně.

Zeptám se ještě na jednu věc. Máte pocit, že tato vláda přišla do Strakovy akademie připravena, s promyšleným programem a cíli? Řada jejích kroků působí dojmem značného chaosu a improvizace, což může být částečně vysvětleno dramatickou změnou okolností u nás i ve světě, ale občas to vypadá, že ministři absolutně netuší, kam chtějí dlouhodobě směřovat a utápějí se v partikulárních krocích. Nemáte tento dojem taky?

Vláda Petra Fialy převzala zemi ve velmi složité vnitřní i zahraniční situaci. Je velmi těžké být na takový vývoj připravený. Je ale na předšedovi vlády, aby vzhledem k situaci vyměnil některé ministry, kteří na obtížnost dnešní doby nestačí. To za něj nikdo neudělá.

Ukrajina není americký problém, prohlásil možný republikánský kandidát na prezidenta DeSantis

■ Zpráva ČTK publikováno v Novinky.cz

Floridský guvernér a potenciální republikánský kandidát v příštích prezidentských volbách Ron DeSantis prohlásil, že ochrana Ukrajiny není životně důležitým národním zájmem Spojených států. Válku přitom označil za „územní spor mezi Ukrajinou a Ruskem“.

DeSantis to uvedl v odpovědi na otázky moderátora stanice Fox News Tuckera Carlsona. Podobně na stejné otázky reagoval také republikánský exprezident Donald Trump, který chce v roce 2024 opět usilovat o Bílý dům.

„Spojené státy mají mnoho životně důležitých národních zájmů – ochranu našich hranic, připravenost naší armády, energetickou bezpečnost a nezávislost, vyvažování ekonomické, kulturní a vojenské moci čínské komunistické strany. Další zaplétání se do územního sporu mezi Ukrajinou a Ruskem jedním z nich není,“ uvedl DeSantis.

Administrativa demokratického prezidenta Joa Bidena podle DeSantis

se dala Ukrajině „bianko šek“, pokud jde o financování konfliktu tak dlouho, jak bude třeba, aniž by přitom jasně definovala cíle a stanovila odpovědnost. To podle guvernéra odpoutává pozornost od nejnáléhavějších problémů USA.

DeSantis se domnívá, že „mír by měl být objektivní“, a je proti tomu, aby Spojené státy na obranu před ruskými invazními vojsky poskytl Ukrajině stíhačky F-16 a rakety dlouhého doletu.

DeSantisova odpověď se shoduje s vyjádřením bývalého republikánského prezidenta Trumpa, jenž si v mnoha republikánských průzkumech vede lépe než jeho strániční kolegové v Kongresu, kteří podpořili pomoc Ukrajině.

Podle stanice NBC News to signalizuje, že mezi republikány narůstají izolacionistické nálady, což zřejmě bude jedním z klíčových témat v nadcházejících primárkách. Trump na stejnou otázku Fox News, zda postavení se Rusku je životně důležitým strategickým národním zájmem USA, odpověděl: „Ne, ale pro Evropu ano. Pro Spojené státy nikoliv.“

Nehorázné zisky agrobaronů za loňský rok na účet každého z nás

■ Apolena Tůmová Médium Seznam.cz

Agrobaroni se v loňském roce litovali, jak prodělávají. Nicméně konečná čísla ukázala, že jsou vítězi krizového roku 2022 a my všichni jsme jim přispěli na už tak tučná konta.

Byť si většina z nás kvůli extrémnímu zdražování potravin rozmyslí, co dá do nákupního košíku a co si raději odpustí, agrobaroni jsou vítězi roku 2022. Jejich čisté zisky dosáhly rekordních 22 miliard. Což je o 142 procent více než v roce předchozím, kdy to bylo 9 miliard. Jedná se o historický rekord.

V rébusu, který tvoří řetěz zemědělci, zpracovatelé a koncoví obchodníci se nakonec ukázalo, že první dva články využily krize k nastartování vysokých marží. Přestože například šéf Madety Milan Teplý loni plakal, jak je ve ztrátě a jeho firma nemá na zaplacení elektřiny.

Agrobaroni chtějí dotace a nechtějí konkurenci

Všem rodinám Teplých, Tomanů nebo Babišů jsme naplnili peněženky nejen my koncoví spotřebitelé. Ale výraznou položku tvoří i dotace. Jen za rok 2022 dostali agrární firmy 5 miliard na dotacích. Peníze na rozvoj venkova končí na účtech agrárnických firem. Ty neváhaly vydírat vládu kolapsem zemědělství, pokud nebudou moci dosáhnout na dotace snadno jako doposud. Nelíbí se jim totiž záměr větší podpory menších a středních podniků. Zároveň znovu otvírájí téma „potravinové soběstačnosti“ a ví moc dobře proč. Omezilo by se místo pro

často levnější konkurenci z dovozu a agrokoncerny by si tak mohly lépe určit vlastní ceny. Jednoduše se snaží o monopolizaci trhu. Kromě už takhle nízké konkurence na českém trhu, kvůli které letí ceny potravin vzhůru, jsou dalším důvodem enormních cen i kartelové dohody, jak komentuje Petros Michopoulos, který se přes dvě dekády zabývá politikou a marketingem.

Andrej Babiš pracoval na odstranění polské konkurence

Kolaps trhu kvůli malé konkurenci a kartelům je téměř neřešitelný. A nejedná se o něco, co by nastalo náhle. Už v minulých letech se například Andrej Babiš snažil odstranit z trhu polské výrobky a eliminovat tak konkurenci. Vyhlásil polským potravinám studenou válku, na základě které teď máme za to, že Polsko produkuje jen nekvalitní jídlo a logicky se Poláci na náš trh nehrnou. Byť bychom potřebovali import ze zahraničí jako sůl. Češi si na to i přes negativní PR přišli sami a jezdí nakupovat potraviny k polským sousedům ve velkém. Částečně se snažil kroky Andreje Babiše zahltit i prezident Petr Pavel svojí návštěvou v Polsku.

Celé jádro problému vězí ještě hlouběji v minulosti, jak vysvětluje Michopoulos, bolševik svůj kolektivizací zlikvidoval malé zemědělce a po roce 1989 došlo k rozkradení státních statků a zemědělská šlechta vstoupila do tržní ekonomiky. Vláda v podstatě nemá žádné nástroje, kterými by mohla efektivně zasáhnout. Kde není trh, tam jsou vysoké ceny. Karty držíme v rukách my lidé, a to tím, jak vysoké ceny jsme schopni ještě akceptovat.

Nejméně 10 důvodů proč podporovat a volit stavovskou Stranu soukromníků České republiky

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky, člen vedení strany

1. **Budeme důrazně prosazovat a hájit** zájmy OSVČ, živnostníků, malých a středních podnikatelů, sedláků a jejich rodin, a tím i jejich zaměstnanců. Tato velmi početná skupina spoluobčanů v civilizovaných zemích tvoří páteř zdravé a prosperující společnosti a v ČR jí **chybí silná politická ochrana**.
2. **Chceme republiku**, která bude pomáhat obcím, městům a jejich občanům.
3. **Budeme důrazně prosazovat přijatelné podmínky** pro malé a střední podnikatele, živnostníky, sedláky a lokální producenty, kteří tak budou mjt. vytvářet nová pracovní místa pro občany ve svém regionu.
4. **Snížíme počet úředníků** až o 15 %, odstraníme zbytečnou byrokracii a buzeraci a vrátíme republice dynamiku vývoje.
5. **Nedopustíme nekonečné zadlužování** České republiky. Netransparentní dotace nahradíme otevřenou a adresnou podporou.
6. **Vytvoříme srozumitelný organizační a poradenský systém** pro komunitní sdílení energie podle novelizovaného Energetického zákona, na jehož přípravě se naši odborníci podílejí v parlamentních výboru. Cílem je úspora peněz občanů, obcí a měst, ve kterých působí zastupitelé Strany soukromníků České republiky. Víme, jak na to.
7. **Chceme kvalitnější silnice**, železnice a dopravní spojení obecně pro cesta do školy, za prací i pro rozvoj cestovního ruchu.
8. **Chceme školy**, jejichž absolventi najdou uplatnění ve svém oboru. Chceme školy pro děti a učitele, ne pro tabulky, dotace a projekty. Firmám umožníme aktivně se podílet na vzdělávání. Budeme se zasazovat o rozšíření učňovského školství a zlepšení podmínek pro něj.
9. **Zvýšíme kvalitu péče o seniory a handicapované**. Kromě investic do státních a krajských zdravotnických zařízení vytvoříme podmínky pro péči v domácím prostředí. Musíme velmi citlivě vnímat a následně pomáhat těm, kteří z důvodu věku nebo zdravotního stavu jsou bezmocní, a proto upadají do bídy. Je jich čím dál více.
10. **Chceme bezpečný život v České republice**, ve které se budeme umět bránit před živelnými pohromami, kriminálními živly i ilegálními imigranty. Nikdy nepřipustíme v České republice vznik jakýchkoliv center, která by umožnila šíření náboženského fundamentalismu, postkomunistické ideologie a ruského a čínského vlivu.

Poznámka na závěr

Výše uvedené náročné úkoly budeme umět řešit tehdy, když získáme silný politický vliv přes své zvolené zástupce v obcích, městech, krajích, parlamentu a senátu. Je nutné nadchnout pro stavovskou politiku spoluobčany, získat nové členy ve všech krajích a vytvořit ve straně srozumitelnou organizační strukturu a konkurenci. Prostor pro rozumnou pravcovou politiku se bude zvětšovat. Určitě znáte to biblické, víra hory přenáší. To platí i v politice.

Do Strany soukromníků České republiky vstupují noví lidé, kteří si uvědomují situaci v republice, situaci soukromníků, a chtějí pro stavovskou politiku pracovat.

Obyčejný den obyčejného OSVČ

■ **Jan Buba** Seznam.cz

stávám v deset, po snídani si projdu nabídky dovolených, protože jsem už měsíc nikde pořádně nebyl, pak sednu do svého bavoráku (i ten už chce vyměnit, mám už ho celý rok) a odfrčím na kafe do firmy, při němž zakoketuju se svou asistentkou...

Tak takto si mnoho lidí představuje běžný den OSVČ. Ještě jsem zapomněl na to, že když dorazím do firmy, znepríjemním život svým zaměstnancům tím, že chci vidět výsledky jejich práce, za kterou je platím (málo samozřejmě), polovinu práce udělám „bez papírů“, no a v jednu je hotovo. Ne, tak takto to opravdu nefunguje. Běžný OSVČ, který pracuje sám na sebe, je momentálně štvanou zvěří – prý kvůli tomu, že okrádá stát, kde může, odvádí nižší odvody než zaměstnanci a dělá spoustu věcí, které nejsou fér. Řeknu vám, co skutečně není fér – nestěžuji si, sám jsem si to vybral a tak, jak mě štválo, že Babišova vláda si apriori vykládala podnikatele jako zloděje, tak mě štvá, že tato vláda – potažmo její ministr práce – si vykládá něco o nedostatečných odvodech OSVČ vůči zaměstnancům.

Nejdřív tedy zaměstnanci – jako zaměstnanec jsem pracoval v obyčejné to-

várně na obyčejné výrobní lince. Ráno jsem přišel do práce (práce tam na mě čekala, byla tam), odpracoval si svých osm hodin a o půl třetí šel domů. Mezitím jsem si zašel na oběd, který mi částečně hradil zaměstnavatel, a měl dvě přestávky. Ve tři hodiny odpoledne už jsem nevěděl, že nějaká práce existuje. Když jsem chtěl volno, nahlásil jsem volno, většinou jsem ho i dostal (placené). Kdybych v té firmě pracoval dodnes, měl bych ještě „kartu“ s částkou 10 tisíc na sport, lékárnu a další věci, měl bych firemní stravenky, měl bych o týden více placené dovolené, než kdysi, a každého patnáctého by mi přišla výplata, ze které bych si zaplatil důchodové spoření, na které by mi zaměstnavatel přispěl. Neřešil bych žádné účetnictví, daně a příznání nebo odvody – na ty by mi ostatně zaměstnavatel přispíval taky. A když bych náhodou ochořel, nemocenskou bych měl od prvního dne.

Odešel jsem a začal po VŠ dělat to, co jsem vystudoval a to dělám dodnes – jako OSVČ. Opakuji, že si nestěžuji, jen je třeba kromě „zaměstnaneckého“ pohledu nabídnout i jiný. Takže ráno vstanu, pracuji doma na PC, zapnu ho tedy a ... většinou tam práce čeká nebo je, ale někdy také ne. Pokud tam je nebo čeká na finalizaci, pracuji. Pracuji i deset hodin denně, protože mám své termíny, nemůžu si dovolit skončit ve dvě a jít na pivo. Někdy pracuji i přes víkend, někdy mám víkend ve středu a čtvrtek, prostě podle potřeb a termínů dodání. Když zakázku dokončím, odešlu, padla... ►

Ne, musím si ji sám vyúčtovat, udělat fakturu, odeslat ji a pak sledovat, jestli zákazník zaplatil včas nebo jestli vůbec zaplatil, pokud ne, bývá to nepříjemné a rozhodně to není tak, že v „den výplaty“ mám vše zaplacené, jak má být. Bez papírů pracovat rozhodně nemůžu, protože vše se odehrává na dálku, pro firmy, takže z účtu na účet, tam to bez papíru neuděláte i kdybyste stokrát chtěli. K tomu si samozřejmě zpracovávám vše sám – musím hlídat odvody, platby, daně a DPH. Mimochodem ten, kdo vymyslel, že OSVČ dodávající do zahraničí služby musí být plátcem DPH v ČR i když do zahraničí se DPH nefakturuje, byl génius. 90 procent mých faktur nejde do ČR, přesto musím vyplňovat všechna ta kontrolní a souhrnná hlášení, za což samozřejmě platím účetní, protože to není v mých silách to sledovat a rozumět tomu. Ale co je hlavní, práci si sám vždy musím sehnat. Jinak nic z toho výše uvedeného nefunguje.

Žádný nástupní ani jiný bonus nemám, na stravenky mi nikdo nepřispěje, když mám volno nebo chci mít volno, musím si na něj nejdříve „našetrřit“, abych neměl výpadek příjmu. Auto mám zcela obyčejné a měním ho jednou za 6-8 let, neplatí ho firma, ale já, protože jsem „firma“. Když chci být nemocný... já vlastně nechci být nemocný, protože to znamená, že nebude práce a nebude příjem. Nemocenská až po 14 dnech nemoci, to nechcete. A teď mi řekněte, kde je co nefér. To, že OSVČ možná platí nižší odvody nebo uplatňuje paušální náklady či daňový paušál, je vykoupeno nejistotou jejich práce a příjmu.

Pokud tedy stát chce, abychom platili stejně jako zaměstnanci, musí nám poskytnout stejné bonusy, jaké mají zaměstnanci, tedy ty, co jsem výše popsal, protože to, na co jsou zaměstnanci běžně zvyklí, my OSVČ zdaleka nemáme.

Nebo je tu druhá možnost, že si zaměstnanci „zkusí“ sami shánět svou práci, fakturovat ji, hlídat platby, dělat mzdy, platit odvody, řešit daně a přiznání atd. Osobně bych jim všem dal naprosto „nejhrubější“ mzdu

a toto všechno bych je nechal dělat samotné, aby věděli, co to obnáší. Aby si z toho sami odváděli odvody, platili mzdovou a jiné účetní atd. Aby ráno přišli do práce a nejdřív si ji sehnali, aby měli co dělat. Aby si v červnu „nadpracovali“ a sehnali tolik práce, aby v červenci mohli k moři.

Porovnávat zaměstnance a OSVČ je jako porovnávat jablka a hrušky. Ano, pokaždé je to něco jiného. Nechtějte po hrušce, aby měla tvar jako jablko a obráceně. Nenasilně to provést totiž nelze.

No a nakonec už jen doplním podle mého názoru podstatnou informaci pro stát – nikdy jsem nebyl klientem úřadu práce a nikdy jsem nepobíral žádné dávky, daně a odvody platím přesně podle toho, co zákony a nařízení prikazují. Takže se milý státě nediv, že mi přijde trochu nefér, že po mě chceš stále více a ještě tvrdíš, že tě okrádám.

Děkujeme Vám i za malou finanční podporu na činnost naší stavovské strany:

transparentní účet Strany soukromníků České republiky

**Komerční banka, a.s., číslo účtu: 115-3902720297/0100
V.S. 2022111**

Hydrogenmethane a.s.

Vaše cesta

Jsme skupina investorů do obnovitelných energií a specialisté na metanizaci.

K obnovitelným zdrojům energie se v podmínkách ČR řadí využití energie vody, větru, slunečního záření, biomasy a bioplynu, energie prostředí využívaná tepelnými čerpadly, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Obnovitelné zdroje energie jsou v podmínkách ČR nefosilní přírodní zdroje energie, tj. energie vody, větru, slunečního záření, pevné biomasy a bioplynu, energie okolního prostředí, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Power2Gas nebo také metanizace je koncept, který umožňuje akumulaci elektřiny díky plynu a zároveň je schopen využít produkovaný oxid uhličitý na výrobu metanu. Jak to funguje?

Nadbytečná elektrická energie se pomocí elektrolýzy přemění na vodík.

Pak následuje takzvaný stupeň metanizace, kdy se z vodíku a oxidu uhličitého (CO_2) získá syntetický metan. Ten můžeme snadno přepravovat, dodávat do plynárenské sítě, využít pro vlastní spotřebiče nebo ho v případě potřeby proměnit zpět na elektrickou energii.

Obchodní ředitel: Martin Kuruc,
tel.: +420 777308786,
e-mail: martin.kuruc@lshydrogenmethane.cz

NÁRODNÍ INSTITUT PRO OBRANU A BEZPEČNOST

O NÁS

Hlavním cílem činnosti Národního institutu pro obranu a bezpečnost, z.ú. je aktivně přispívat k výchově nastupujících generací k hrdosti, vlastenectví a schopnosti čelit krizovým situacím. Zasazujeme se o budování aktivní občanské společnosti schopné efektivně hájit svou národní suverenitu a k posilování občanské spoluzodpovědnosti za všeobecnou bezpečnost a obranu České republiky v případě jejího ohrožení.

ŘEDITEL INSTITUTU OBRANY

STANISLAV GAZDIK

(ER) SERGENT CHEF (médaille militaire)

Dnes válečný veterán a bývalý legionář. Do cizinecké legie vstoupil v roce 1991. Díky výborným výsledkům se dostal jako první člověk z východní Evropy do speciální zásahové jednotky Group Commandos Parachutistes (GCP) v 2 REP. Kde končil jako zástupce velitele jednotky, dnes ředitel institutu obrany.

PODPOŘTE NAŠI ČINNOST

Abychom mohli vytvořit nový dětský kroužek pod vedením zkušeného instruktora při každé škole.

Národní institut pro obranu a bezpečnost, z.ú.

Kostelecká 879/59 Praha 9, 196 00, Česká republika

IČ: 05390681

DIČ: CZ05390681

info@institutobransy.cz

TEL. +420 721 008 942

WWW.INSTITUTOBRANY.CZ

PODPOŘTE NÁS

Číslo účtu: 2113540651/2700

QR Platba

RVS Chodov, s.r.o.

NAŠE FIRMA VYRÁBÍ A DODÁVÁ

- ✓ Pásové váhy
- ✓ Zásobníkové váhy
- ✓ Váhy na síla
- ✓ Mostové váhy,
- ✓ Pytlovací váhy
- ✓ Váhy na BIG-BAG
- ✓ Váhy pro betonárny
- ✓ Linky pro MZK – míchání mineralbetonů
- ✓ Dávkovací linky

Vyhodnocovací jednotka RVS350U

vážící mechanika TS102

RVS Chodov, s.r.o.

Vančurova 504

357 35 Chodov

Tel.: 602 278 444, fax: 352 667 749

www.rvs.cz e-mail: rvs@rvs.cz

www.royalczechbeer.cz

Drazí příznivci tradičního českého pivovarství,

jmenuji se Radek Trojna a jsem zakladatelem značky Royal Czech Beer. Tato značka piva vznikla v roce 2013 a již svým názvem odkazuje na královskou tradici českého pivovarství. Všechna piva, která se pyšní názvem Royal Czech Beer, jsou vařena tradiční českou technologií jen z těch nejkvalitnějších českých a moravských surovin.

Po úspěšném působení na zahraničních trzích jsem se rozhodl přijmout další výzvu, prosadit se se značkou Royal Czech Beer na trhu tuzemském. Sestavil jsem tedy tým odborníků, kterých si velice vážím, a výsledkem jsou produkty, jejichž lahodnou, plnou, říznou a hořkou chuť budete moci ochutnat i u nás v České republice v restauracích, hotelích, penzionech a dalších místech. V současné době se prezentujeme exkluzivním balení šesti skleněných láhví o objemu 0,33 l. Toto balení lze v případě zájmu graficky upravit, například zakomponovat logo Vaší společnosti, čímž získáte skvělý dárkový předmět pro Vaše klienty.

Další informace o společnosti Royal Czech Beer najdete na stránkách www.royalczechbeer.cz, Facebooku a Instagramu.

Dej Bůh štěstí, Radek Trojna.

+420 606 760 000
prodej@royalczechbeer.cz

PŘIHLÁŠKA – číslo
Člen Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště	
Místo narození	Okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	E-mail	

Podpisem této přihlášky k členství prohlašuji, že:

- jsem se seznámil se stanovami Strany soukromníků České republiky;
- nejsem členem jiné politické strany nebo hnutí;
- nebyl jsem členem ani spolupracovníkem StB;
- jsem si vědom, že členství ve Straně soukromníků České republiky mi vznikne, až kladným vyjádřením místně příslušného krajského orgánu a zaplacením členského příspěvku;
- členský příspěvek se platí výhradně na bankovní účet č. 115-5828550267/0100, pod variabilním symbolem DATUM NAROZENÍ;
- souhlasím se zpracováním svých osobních údajů, které jsem shora uvedl;
- souhlasím se zasíláním informací o dění ve Straně soukromníků České republiky.

Poučení (výňatek ze stanov):

Členem Strany soukromníků České republiky se může stát občan ČR po dosažení věku 18 let. Členství v jiných politických stranách či hnutích je překážkou pro vznik členství. Členství vzniká splněním všech těchto podmínek: podáním řádně vyplněné a podepsané typizované přihlášky k členství ve Straně soukromníků České republiky, vyslovení souhlasu příslušného krajského orgánu s členstvím a řádným a včasným zaplacením členského příspěvku.

Členství ve Straně soukromníků České republiky zaniká vystoupením nebo zrušením členství nebo úmrtím člena, nebo nezaplacením členského příspěvku ani v náhradním termínu. O zrušení členství rozhoduje předsednictvo na návrh krajské rady, ke které člen místně přísluší. Proti rozhodnutí o zrušení členství má člen právo podat písemnou formou odvolání, doručené předsednictvu do 15 dnů od písemného obdržení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje kontrolní a revizní komise Strany soukromníků České republiky.

Členský příspěvek hradí člen najednou za kalendářní rok. Členský příspěvek činí 50 Kč za každý i započatý kalendářní měsíc členství, nejvýše však 600 Kč ročně. Členský příspěvek je u nových členů splatný vždy do 30 dnů, ode dne převzetí přihlášky místně příslušnou krajskou radou, a to ve výši odpovídající součinu členského příspěvku za každý i započatý kalendářní měsíc členství a počtu měsíců, které ke dni podání přihlášky zbývají do konce kalendářního roku, ve kterém byla přijata přihláška člena. U stávajících členů je členský příspěvek splatný do 31. 3. každého roku dopředu ve výši 600 Kč. Okamžikem nezaplacení členského příspěvku dochází k pozastavení členství, které se projeví pozastavením výkonu všech funkcí a ztrátou hlasovacího práva.

Datum:

Datum:

Podpis žadatele o členství

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

PŘIHLÁŠKA – číslo

Sympatizant Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště, okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	e-mail	

Motto: Strana soukromníků České republiky byla založena 21. 11. 2008 v Praze – Horních Počernicích jako stavovská politická strana živnostenského typu.

- Strana soukromníků České republiky navazuje na tradice parlamentní a vládní Československé živnostensko-obchodnické strany středostavovské (1918-1938), jejíž činnost byla násilně přerušena německou okupací a které nebyla povolena obnova činnosti po válce usnesením Národní fronty (ČSSD, KSČ, ČSL, Národní socialisté) ze dne 4. 4. 1945.
- Navazuje také na činnost Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČESKÉ REPUBLIKY (1992-1996), kterou v parlamentních volbách 1992 volilo do ČNR 203.642 voličů (3,14 %) a v komunálních volbách 1994 získala pozice starostů v 9 městech a obcích a měla 172 zastupitelů.
- Strana soukromníků České republiky má hlavní politický cíl stát se důraznou politickou sebeobranou OSVČ, živnostníků, majitelů malých a středních firem, jejich rodinných příslušníků a jejich zaměstnanců v obcích, městech, krajích, parlamentu, senátu a vládě ČESKÉ REPUBLIKY.

Práva organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky:

- být pravidelně informován o činnosti strany, jejich usneseníh, záměrech a zúčastnit se diskuze nad tématy s hlasem poradním;
- možnost ucházet se o místo na kandidátce v obecních, krajských, senátních a parlamentních volbách; v místech, kde Strana soukromníků České republiky nemá zatím členy, může sympatizant iniciovat v komunálních volbách vznik kandidátky pod hlavičkou Strany soukromníků České republiky, stát se lídrem kandidátky a po schválení orgány kraje zúčastnit se s podporou Strany soukromníků České republiky komunálních voleb;
- možnost získání kontaktů na členy a sympatizanty Strany soukromníků České republiky a následnou spoluprací s nimi zvýšit svůj obchodní a výrobní potenciál.

Povinnosti organizovaného sympatizanta:

- hájit politický směr Strany soukromníků České republiky;
- dobře reprezentovat Stranu soukromníků České republiky při objasňování politických záměrů.
-

Zasláním daru ve výši 100 Kč na účet číslo 115-39 02 72 02 97/0100 stvrzuje organizovaný sympatizant svůj status na jeden rok.

Datum:

Podpis žadatele

Datum:

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

Kontakt na tajemnici strany: +420 603 342 483
www.facebook.com/soukromnici www.soukromnici.cz

Sídlo: T. G. Masaryka 24, 534 01 Holice
Republiková kancelář: Revoluční 16, 110 00 Praha 1

REGISTRAČNÍ LIST

člena nebo organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky
v Obchodní a ekonomické sekci strany

Titul, jméno, příjmení	Název firmy, OSVČ, majitel, jednatel

Sídlo firmy – telefon, email, web	Počet „poboček“ včetně obce či města, ve kterém působí

Předmět podnikání	Nabídka zboží, služeb, obch. spolupráce

Komentář

Založení **Obchodní a ekonomické sekce Strany soukromníků České republiky** bylo schváleno Rozšířeným předsednictvem strany **28. 5 2020**. Základní myšlenkou je to, aby náš člen nebo organizovaný sympatizant např. z Ostravy, Prahy, Karlových Varů věděl, čím se zabývá jeho stranický kolega z Břeclavi, Uherského Hradiště, Liberce atd.

Jsem přesvědčen, že **tato základní informace** může být počátečním impulzem k obchodní nebo jiné spolupráci mezi našimi lidmi. **A to vše při plném vědomí, že politická strana nesmí ze zákona podnikat. Ale může svým členům poskytnout i takový druh servisu!!!** Soukromník, který se rozhodne vstoupit do politiky, musí také vydělávat peníze. A k tomu je každý kontakt dobrý.

Po prvních 15 zájemcích z našich řad připravíme databázi a uvidíme, jak dále. Naši předkové z Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské mezi sebou velmi čile obchodovali. I když neměli internet, věděli o sobě. Vzal jsem na sebe dobrovolně zodpovědnost za tento pokus. **Prosím o Vaše připomínky a návrhy.** Více hlav více ví.

Rudolf Baránek

